

FOTOGRAFIE

De wereld wordt een bloep - op het water

Fotograaf Anker van Warmerdam vindt reflecties op rimpelend water betoverend, vertelt hij *Sarah Ouwerkerk*.

Het water”, zegt fotograaf en regisseur Anker van Warmerdam, „kan alles wat lelijk is mooi maken”. Het is daarom dat hij Amsterdam, vanaf zijn bootje, via de grachten fotografeerde. „Het water is in feite één lange golvende spiegel van onze stad, en alles wat daarin gebeurt - maar dan met een soort *space*-effect.”

De foto's die hij maakte waren in eerste instantie vooral bedacht voor het nieuwe kookboek van zijn vriendin, Welmoed Bezoen, genaamd *Welmoeds Wilde Keuken*. „Het is een heel persoonlijk kookboek, dus ik wilde dat de gerechten getoond werden op bijzondere ondergronden. Het water heeft natuurlijk ook iets wilds, iets onvangbaars.”

Omdat hij „ongeveer een miljoen gerechten” moest fotograferen, die allemaal een ondergrond nodig hadden, voer hij eindelijk op zijn bootje door de grachten. Plat op zijn buik op het voordek, camera in de hand. Hij zag feloranje afvalcontainers, hekken om bouwplaatsen, ruisende bomen en rijen grachtenpanden. Allemaal Amsterdam, maar dan golvend. De foto's die hij maakte deelde hij laatst ook los op social media.

Dat via het water naar de stad kijken is niet nieuw voor hem. Van Warmerdam is opgegroeid op een woonboot. Die blik op het water was er dus al van jongs af aan. „Het waren ook niet mijn eerste foto's van

het water. Met mijn iPhone had ik al eens reflecties gefotografeerd. Dat zag er zo te gek uit dat ik dat ben gaan uitwerken.”

Hij raakte gefascineerd door het hallucinerende dat het water met de stad deed. Zijn foto's hebben dan ook vaak iets onherkenbaars, iets surrealistisch. „Zoals die foto bij de Prinsengracht. Je weet dat je naar een grachtenpandje kijkt, maar het is helemaal *bloep*.” En ook het NEMO is niet meer herkenbaar als het NEMO, behalve de kleur dan. Andere kleuren zijn totaal niet herkenbaar. Zoals de karamel-foto, waarbij het lijkt alsof er vloeibaar, kolkend karamel is gefotografeerd. „Maar het is toch écht een gracht. Die kleur komt van een container, die reflecteert op het water.” En als het niet surrealistisch is, dan lijkt het toch op zijn minst alsof het een foto is die in het buitenland is genomen. Want die foto met dat roze gekleurde water en die lilies, dat kan niet Amsterdam zijn. „Toch wel. Er stond een stalen hek om een bouwplaats heen vlakbij het Olympisch Stadion. Aan dat hek zat van dat doek zodat je er niet doorheen kan kijken en om het puin tegen te houden.” Dat doek, dat roze was, geeft een Monet-esque effect. Het is een tip voor iedereen, zegt Van Warmerdam. Ga naar het water, bekijk en fotografeer het: „Kijk hoe het constant verandert, hoe de kleuren zich mengen en scheiden aan het oppervlak. Het is betoverend. Het is één rimpeling en daarna is het weer helemaal anders. Hoe je het net nog zag, zo komt het nooit meer terug.”

